

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Rodion Nichitin și Vadim Rotari

(art. 326 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-508/2025

1-18192905-01-Ira-03102025)

Recurs depus după 01 septembrie 2023; Stabilirea legii penale mai blânde când maximul pedepsei principale este același; Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP este vădit neîntemeiat, deoarece din recurs nu rezultă că instanța de apel a făcut o apreciere irațională a probelor.

26 ianuarie 2026

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Sergiu Stratan

Instanța de apel – Oxana Robu, Olga Cojocaru, Vladislav Schibin

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Rodion Nichitin și Vadim Rotari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Alexandru Negru,

Leonid Chirtoacă, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Rodion Nichitin s-a născut în anul 1987 în raionul Ștefan Vodă, iar Vadim Rotari în anul 1993 în raionul Soroca. Ei au fost învinuiți în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal (trafic de influență).

2. Rodion Nichitin a fost apărat de avocatul Albert Antoci, iar Vadim Rotari de avocatul Artiom Eni.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Rodion Nichitin și Vadim Rotari au fost recunoscuți vinovați în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnați la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3.000 de unități convenționale fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de doi ani.

4. La 23 iunie 2025, Curtea de Apel Centru a admis apelurile, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Rodion Nichitin și Vadim Rotari au fost recunoscuți vinovați în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și condamnați la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2.500 de unități convenționale fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de doi ani. În rest, sentința a fost menținută.

5. La 18 august 2025, avocatul Albert Antoci și condamnatul Rodion Nichitin au declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. Ei solicită casarea deciziei și încetarea procesului penal pe motivul expirării termenului de prescripție.

6. La 25 august 2025, avocatul Artiom Eni, în interesele lui Vadim Rotari, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei sub aspectul pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri de liberare de răspundere penală în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

7. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 30 decembrie 2017 - 05 octombrie 2018. Prima instanță a examinat cauza în perioada 17 octombrie 2018 – 16 iulie 2024. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 01 august 2024 – 23 iunie 2025. La 03 octombrie 2025, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

8. Rodion Nichitin și Vadim Rotari au fost învinuiți că, activând în calitate de polițiști în cadrul Inspectoratului de Poliție Botanică al Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP a MAI, fiind responsabili de escortarea Elenei Glazman de la Inspectoratul de Poliție Botanică la Izolatorul de detenție provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău, prin înțelegere prealabilă, la 29 decembrie 2017, au pretins suma de 2.000 de euro, susținând că au influență asupra procurorului pe caz și-l pot determina pe acesta să nu solicite aplicarea în privința sa a arestului preventiv, condiționând trimiterea acestora în decurs de maxim două ore. În vederea asigurării primirii mijloacelor bănești pretinse, ei au escortat-o pe Elena Glazman pe traseul Inspectoratul de Poliție Botanică, bd. Cuza Vodă, str. Sarmizegetusa, bd. Decebal, str. N. Zelinski, bd. Dacia, Izolatorul de detenție provizorie, efectuând o staționare îndelungată pe str. N. Zelinski, cu oferirea posibilității Elenei Glazman să efectueze apeluri telefonice către fratele și soțul acesteia de la dispozitivul tehnic de comunicare și cartela SIM puse la dispoziție de către colaboratorii de poliție. Deși de la sediul Inspectoratului de Poliție Botanică, conform Registrului, ei au plecat la orele 18:00, ei au ajuns la sediul Izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău la orele 21:07. Faptele au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

9. Prin [sentința](#) Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 16 iulie 2024, Rodion Nichitin și Vadim Rotari au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnați la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3.000 de unități convenționale pentru fiecare, echivalentul a 150.000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de doi ani. Instanța a constatat că, în urma examinării tuturor probelor administrate în cauză, vinovăția inculpaților Rodion Nichitin și Vadim Rotari este pe deplin dovedită. Materialul probator relevă că aceștia au acționat în comun și în baza unei înțelegeri prealabile, pretinzând suma de 2.000 de euro, susținând că exercită influență asupra procurorului competent să soluționeze situația Elenei Glazman. Probele testimoniale sunt confirmate de probele materiale și tehnice administrate, inclusiv înregistrări audio, date privind convorbirile telefonice, procese-verbale de recunoaștere și informații furnizate de operatorii de telecomunicații, care se susțin reciproc și exclud orice dubiu rezonabil cu privire la existența faptei și vinovăția inculpaților. Influența invocată asupra factorului de decizie a fost apreciată ca fiind credibilă și posibilă, raportat la funcțiile deținute de inculpați și la circumstanțele concrete ale cauzei. Argumentele inculpaților precum că cauza a fost pornită urmare a amenințărilor Elenei Glazman au fost apreciate ca neîntemeiate. De asemenea, instanța a constatat că procedurile de urmărire penală au fost desfășurate cu respectarea strictă a normelor legale, fără a fi încălcate drepturile procesuale ale părților.

10. La 24 iulie 2024, avocatul Artiom Eni în interesele lui Vadim Rotari a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de

achitare. Apelantul a susținut că, concluziile primei instanțe nu întrunesc standardul probei „dincolo de orice dubiu rezonabil”, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Acuzarea nu a administrat probe directe și concludente care să confirme săvârșirea acțiunilor incriminatoare. Probele reținute de prima instanță nu susțin fără echivoc învinuirea. Deși acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, descrierea faptică din rechizitoriu și din sentința contestată nu corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, întrucât nu se evidențiază acțiunea principală a laturii obiective – pretinderea personală de bani – ca element obligatoriu al infracțiunii de trafic de influență. Apărarea contestă concluzia primei instanțe privind existența unei înțelegeri prealabile între inculpați pentru pretinderea sumei de 2.000 de euro, arătând că nu au fost administrate probe care să demonstreze o asemenea înțelegere. Declarațiile martorei Elena Glazman sunt vagi și neconcludente, aceasta neputând indica cine anume ar fi pretins suma și în ce mod, astfel încât să rezulte fără echivoc existența unei pretinderi concrete și personale din partea lui Vadim Rotari. Înregistrările audio și probele derivate administrate în cauză sunt inadmisibile, fiind obținute în afara procesului penal, fără autorizarea judecătorului de instrucție, existând dubii serioase privind autenticitatea acestora, identitatea interlocutorilor și apartenența vocilor. Declarațiile martorilor acuzării sunt afectate de lipsă de credibilitate, fiind contradictorii, iar contextul în care a fost formulat denunțul ridică suspiciuni rezonabile privind simularea unei situații de corupție, în scopul obținerii unui avantaj procesual într-o altă cauză penală.

11. La 25 iulie 2024, avocatul Albert Antoci, în interesele lui Rodion Nichitin, a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că probele nu demonstrează faptul săvârșirii infracțiunii. Apelantul a invocat că urmărirea penală a fost inițiată conform art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal (corupere pasivă), însă ulterior OUP a recalificat fapta în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal (trafic de influență), fără a dispune încetarea urmăririi penale inițiale, ceea ce constituie o încălcare a legii. Deși inculpații aveau statut de persoane cu funcție specială, urmărirea penală a fost efectuată de un ofițer de urmărire penală și nu de procuror. Aceasta atrage inadmisibilitatea probelor obținute. De asemenea, nu există dovezi concrete că inculpații ar fi pretins și primit sume de bani ori alte avantaje. Înregistrările audio prezentate nu dovedesc în mod clar cererea sau acceptarea unei mite, iar legătura între acestea și inculpați se bazează pe presupuneri și nu pe probe materiale. Instanța a apreciat ca suficiente declarațiile martorilor Glazman Elena, Minkovski Igor și Tucuser Oleg, fără a evalua contradicțiile dintre ele și fără a le corobora cu declarațiile inculpaților. Instanța a recalificat acțiunile în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal fără a analiza toate elementele constitutive ale infracțiunii, inclusiv intenția și scopul inculpaților. În speță nu a fost demonstrată existența unei influențe reale sau ipotetice asupra altor persoane.

12. La 23 iunie 2025, [Curtea de Apel Centru](#) a admis apelurile, a casat parțial

sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre nouă. Rodion Nichitin și Vadim Rotari au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și condamnați la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2.500 de unități convenționale fiecare (125.000 de lei) și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de doi ani. În rest, a fost menținută sentința. Instanța a constatat că Rodion Nichitin și Vadim Rotari au fost acuzați în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, faptă comisă la 29 decembrie 2017, constând în pretinderea sumei de 2.000 de euro de la Glazman Elena, susținând că au influență asupra procurorului de caz pentru a evita aplicarea arestului preventiv. În urma modificărilor aduse art. 326 Cod penal prin Legea nr. 136/2024, a fost abrogată agravanta „de două persoane”. În aplicarea legii penale mai favorabile, instanța de apel a exclus această circumstanță agravantă și a reîncadrat faptele inculpaților în baza art. 326 alin. (1) Cod penal. Analizând declarațiile inculpaților și ale martorilor și probele materiale administrate, instanța a constatat că vinovăția lui Rodion Nichitin și Vadim Rotari este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil. Din probele administrate rezultă că inculpații, acționând concertat, au pretins de la Elena Glazman suma de 2.000 de euro, pentru sine și pentru alte persoane, susținând că au influență asupra procurorului de caz și că pot determina neaplicarea arestului preventiv. Acțiunile lor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. Soluția de condamnare este justificată și legală, fiind întemeiată pe un probatoriu suficient și concludent.

13. La 18 august 2025, avocatul Albert Antoci și Rodion Nichitin au declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) Cod de procedură penală. Ei solicită casarea deciziei și încetarea procesului penal pe motivul expirării termenului de prescripție. Recurenții susțin că urmărirea penală a fost pornită *in personam* față de Nichitin Rodion și Rotari Vadim, inițial pentru infracțiunea de corupere pasivă prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal. Ulterior, fără a dispune încetarea urmăririi penale inițiale, organul de urmărire penală a recalificat fapta în trafic de influență art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal. Această recalificare a fost făcută nelegal, întrucât încadrarea inițială nu corespundea circumstanțelor cunoscute, iar probele administrate (inclusiv acțiunile speciale de investigație) nu au confirmat primirea unei remunerații ilicite, element esențial al infracțiunii de corupere pasivă. Recalificarea a fost realizată fără emiterea unei noi ordonanțe de recunoaștere în calitate de bănuț pentru infracțiunea de trafic de influență, ceea ce a afectat garanțiile procedurale ale inculpatului. Această manieră de desfășurare a procedurii este apreciată ca fiind contrară art. 6 CEDO, principiului non bis in idem, jurisprudenței Curții Constituționale și a CtEDO, care extind garanțiile procesului echitabil și asupra fazei de urmărire penală. În urma modificărilor legislative operate prin Legea nr. 136/2024, agravanta prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost abrogată, iar fapta a fost recalificată la art. 326 alin. (1)

Cod penal, care, potrivit legii în vigoare la data comiterii faptei (2017), constituia o infracțiune mai puțin gravă. În aceste condiții, este incidentă prescripția răspunderii penale, termenul de cinci ani fiind expirat. Decizia contestată este arbitrară și insuficient motivată, întrucât instanța de apel a refuzat aplicarea legii penale mai favorabile și nu a oferit o analiză coerentă probelor și argumentelor apărării, contrar art. 417 Cod de procedură penală.

14. La 25 august 2025, avocatul Artiom Eni, în interesele lui Vadim Rotari, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei sub aspectul pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri de liberarea de răspundere penală în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală. Recurentul susține că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 136 din 06 iunie 2024, prin care a fost abrogată agravanta „de două sau mai multe persoane” prevăzută de art. 326 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a recalificat fapta în art. 326 alin. (1) Cod penal. Instanța de apel era obligată să constate prescripția tragerii la răspundere penală și să dispună liberarea de răspundere penală fără aplicarea pedepsei. Deși fapta a fost recalificată la art. 326 alin. (1) Cod penal, conform art. 8 Cod penal, caracterul infracțional și pedeapsa aplicabilă trebuie stabilite potrivit legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei, respectiv la 29 decembrie 2017. În redacția legii la data comiterii faptei, art. 326 alin. (1) Cod penal prevedea pedeapsa cu închisoare de până la cinci ani, iar termenul de prescripție era de cinci ani, care a expirat la 29 decembrie 2022, anterior pronunțării hotărârii instanței de apel. Prin urmare, liberarea de răspundere penală era obligatorie, iar stabilirea unei pedepse contravine art. 60 Cod penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală. Instanța de apel a respins nejustificat aplicarea prescripției, considerând în mod eronat că infracțiunea recalificată ar fi una gravă, în baza unei sancțiuni de până la șase ani închisoare, sancțiune introdusă abia prin Legea nr. 165/2020, ulterior comiterii faptei. Această abordare echivalează cu aplicarea retroactivă a unei legi penale mai aspre, în contradicție cu art. 10 alin. (2) Cod penal.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 16 alin. (3) și (4) Cod penal, prevede următoarele:

„(3) Infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

(4) Infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv.”

16. Art. 60 Cod penal, în perioada relevantă, prevedea următoarele:

(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

...

b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave;

c) 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave;”

17. La ziua comiterii infracțiunii, art. 326 alin. (1), (2) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

(2) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (1¹):

b) săvârșite de două sau mai multe persoane;

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

18. Art. 326 alin. (1) Cod penal, conform modificărilor intrate în vigoare la 07 septembrie 2024, prevede următoarele:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

19. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

...

4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de două luni de la comunicarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

21. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite admiterea recursului din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

22. Recursurile se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. Avocatul Artiom Eni precizează în recurs că nu contestă modul de apreciere a probatoriului, referindu-se exclusiv la intervenirea prescripției. Deși invocă pct. 4), argumentele recurenților vizează neîncetarea procesului din cauza prescripției și încălcarea principiului *ne bis in idem*, aceste aspecte se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

a. Art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

23. Avocatul Albert Antoci și condamnatul Rodion Nichitin invocă încălcarea principiului *ne bis in idem*, prin faptul că urmărirea penală a fost pornită *in personam* pentru fapta prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, iar ulterior, fără încetarea acesteia, organul de urmărire penală a recalificat fapta în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

24. Urmărirea penală a fost pornită la 30 decembrie 2017 *in rem* și nu *in personam*, iar la 29 mai 2018 Rodion Nichitin a fost recunoscut în calitate de bănuït în baza art. 326 alin. (1) Cod penal (f.d.185, vol. I). La 15 august 2018, a fost înaintată învinuirea în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d.190, vol. I). Obiecția recurenților privind principiul *ne bis in idem*, consacrat de art. 4 din Protocolul nr. 7 CEDO și în art. 22 Cod de procedură penală, este neîntemeiată. Acesta garantează că nicio persoană nu poate fi judecată sau pedepsită de două ori pentru aceeași faptă penală. Din materialele dosarului nu rezultă că Rodion Nichitin ar fi fost anterior judecat definitiv pentru art. 326 Cod penal sau art. 324 Cod penal și nici că ar fi existat o ordonanță definitivă neanulată de încetare sau clasare a procesului penal cu privire la aceeași faptă.

25. Recurenții critică decizia instanței de apel, susținând că aceasta urma să recalifice acțiunile condamnaților în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, în redacția în vigoare la data săvârșirii faptei, care este o infracțiune mai puțin gravă, pentru care termenul de prescripție era deja expirat.

26. Argumentul apărării privind necesitatea încadrării faptelor în baza art. 326

alin. (1) în redacția legii de la ziua comiterii faptei este greșit. La ziua comiterii faptei, acesta se încadra conform art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică trafic de influență comis de două persoane. Prin [Legea nr. 136/2024](#), agravanta calificativă de la lit. b) a fost exclusă de la art. 326 alin. (2) Cod penal. Din 07 septembrie 2024, traficul de influență comis de două persoane este incriminat de art. 326 alin. (1) Cod penal. Legile ce urmează a fi comparate, în vederea identificării celei mai blânde, și respectiv aplicabile condamnatilor, sunt art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, în redacția la ziua comiterii faptei, și art. 326 alin. (1) Cod penal în redacția în vigoare la ziua deciziei instanței de apel. Sancțiunile stabilite de fiecare din aceste norme implică o pedeapsă maximă de până la șase ani de închisoare. Minimul pedepsei închisorii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal este de trei luni, iar minimul pedepsei cu închisoarea prevăzut de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, în redacția la ziua comiterii faptei, era de doi ani. Prin urmare, art. 326 alin. (1) Cod penal este legea penală mai blândă, iar concluzia instanței de apel este corectă.

27. Argumentele din recursuri vizează neaplicarea de către instanța de apel a prescripției. Fapta a fost săvârșită la 29 decembrie 2017. Potrivit art. 326 alin. (1) Cod penal (redacția în vigoare din 07 septembrie 2024), infracțiunea prevede pedeapsa închisorii de până la șase ani. Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta reprezintă o infracțiune gravă. Pentru infracțiunile grave, conform art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal, liberarea de răspundere penală intervine dacă de la data săvârșirii faptei a expirat termenul de 15 ani. Acesta nu a expirat. Drept consecință, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

b. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

28. Avocatul Albert Antoci cu condamnatul Rodion Nichitin susțin că decizia instanței de apel se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor fără o motivare suficientă.

29. Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate prima facie de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21). Din acest motiv, această parte a recursului este examinată fără convocarea părților în ședință.

30. În decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38, Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este

suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

31. Aprecierea probelor efectuată de instanța de apel nu este irațională, întrucât concluziile sale se bazează pe o analiză logică și coerentă a materialului probator. Instanța de apel și-a motivat decizia în mod detaliat, bazându-se pe declarațiile martorilor Elena Glazman, Igor Minkovski și Oleg Tucuser, precum și pe probele materiale, inclusiv înregistrări audio, date privind convorbirile telefonice, procese-verbale de recunoaștere și informații furnizate de operatorii de telecomunicații, care se susțin reciproc și exclud orice dubiu rezonabil cu privire la existența faptei și vinovăției condamnatului. Recurenții își exprimă doar dezacordul cu această apreciere, fără a argumenta convingător o aparență de apreciere vădit nerezonabilă a probelor esențiale. Prin urmare, și în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

32. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile declarate de avocatul Albert Antoci, condamnatul Rodion Nichitin și de avocatul Artiom Eni împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 23 iunie 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Leonid Chirtoacă